

ΠΡΩΤΟΤΥΠΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

Αρχές χαρτογράφησης του προσωπικού γονιδιώματος στον Απόστολο Παύλο

Αρχιμ. Δημήτριος Π. Καλημέρης

Εθνικό και Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών, Θεολογική Σχολή, Αθήνα

ΠΕΡΙΛΗΨΗ

Η Χαρτογράφηση Προσωπικού Γονιδιώματος αποτελεί κορυφαίο βιοτεχνολογικό επίτευγμα με απρόβλεπτες συνέπειες και επιπτώσεις σε πολλούς τομείς της ανθρώπινης ζωής. Πολλά θέματα της καθημερινότητας θα αναθεωρηθούν, πολλά αιτήματα θα απαντηθούν, πολλά αδιέξοδα θα αρθούν. Αυτός ο πολυδύναμος χαρακτήρας της χαρτογράφησης του προσωπικού γονιδιώματος χρειάζεται εμπλουτισμό της μεθοδολογίας για να γίνει πιο προσιτή στον γενικό πληθυσμό αλλά παράλληλα χρειάζεται αρχές και προϋποθέσεις που θα την καταστήσουν ασφαλή.

Σ' αυτήν την προοπτική η σύγχρονη βιοηθική αναζητά σταθερές αξίες που θα προστατεύουν την ΧΠΓ από την διάπραξη του βιοτεχνολογικού σφάλματος, σ' αυτά τα πλαίσια πολύ χρήσιμη αποδεικνύεται η ανθρωπολογία του Αποστόλου Παύλου η οποία μπορεί να προσφέρει σε μια βαθύτερη κατανόηση της ΧΠΓ θέτοντας αρχές που εξασφαλίζουν το ηθικό και θεραπευτικό συμφέρον του φορέα της ατομικής γενετικής πληροφορίας και αποτελούν πολύ χρήσιμες κατευθύνσεις στην βιοτεχνολογική αξιοποίηση της χαρτογράφησης του προσωπικού γονιδιώματος.

ΛΕΞΕΙΣ ΕΥΡΕΤΗΡΙΟΥ: Ανθρώπινο γονιδίωμα, χαρτογράφηση, Απόστολος Παύλος, βιοτεχνολογία

Εισαγωγή

Η σύγχρονη βιοηθική καλείται να διαχειρισθεί με τον πιο ασφαλή και αποτελεσματικό τρόπο τον τεράστιο όγκο γενετικών δεδομένων που συσσωρεύονται διαρκώς και με απειλητικό τρόπο για την διαφύλαξή τους. Έχει λοιπόν ανάγκη να χαρτογραφήσει και αυτή παράλληλα με την χαρτογράφηση του προσωπικού γονιδιώματος, αρχές και κανόνες που θα προστατεύσουν την ατομική γενετική πληροφορία αλλά και το φορέα της από ανεπίτρεπτες χρήσεις εις βάρος του ηθικού και θεραπευτικού του συμφέροντος. Σ' αυτή την περίπτωση η ανθρωπολογία του Αποστόλου Παύλου, όπως διατυπώνεται στις επιστολές του αποτελεί τον μαγνητικό βορρά για τον

προσανατολισμό της σύγχρονης επείγουσας βιοηθικής.

Παράθεση ανάλυση και ερμηνεία

1.ΡΩΜ 2, 9. «θλίψις καὶ στενοχωρία ἐπὶ πᾶσαν ψυχὴν ἀνθρώπου τοῦ κατεργαζομένου τὸ κακόν, Ἰουδαίου τε πρῶτον καὶ Ἕλληνας»·

1.1: Η χαρτογράφηση και οι κατεργαζόμενοι το κακόν

Η ΧΠΓ δεν κινδυνεύει από την ανασφάλεια των συμπερασμάτων της, αλλά από μια περιχαρακωμένη ομάδα ανθρώπων που θα θελήσουν να υπονομεύσουν κυρίως με τη σιωπή τους κι όχι με το λόγο τους, τις επιτυχίες της. Κάθε προσπάθεια σύγκρουσης με τη δομική αρτιότητα της ΧΠΓ θα αποδειχθεί μάταιη, αλλά και κάθε

* Αντεπιστέλλων Συγγραφέας

Εθνικό και Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών, Θεολογική Σχολή, Πανεπιστημιούπολη, Ζωγράφου, Τ.Κ. 157 72, Αθήνα
Email: dimkalmer@yahoo.gr

μορφή διαφωνίας για την ευρύτητα και την ακρίβεια των αποτελεσμάτων της, δε θα οδηγήσει στην ανατροπή της. Συνεπώς αυτοί που θα θελήσουν τον παραγκωνισμό της και την υποβάθμισή της, θα προτιμήσουν να αποκρύψουν τις επιτυχίες της και να αποσιωπήσουν τον επωφελή βηματισμό της. Αυτοί συνιστούν τους κατεργαζομένους το κακόν κατά τον Απόστολο Παύλο. Είναι αυτοί που θεωρούν ενάρετη κάθε μορφή παραίτησης από την πρακτική χρήση του βιοτεχνολογικού επιτεύγματος και την εισαγωγή της βιοτεχνολογικής πράξης στην ιατρική καθημερινότητα. Κάθε φορά που η στάση απέναντι στη ΧΠΓ είναι η σιωπή δεν είναι δείγμα αιδημοσύνης, αλλά εχθρική αντιμετώπιση της μεθοδολογίας της.

2. ΡΩΜ 15, 2. «ἕκαστος ἡμῶν τῷ πλησίον ἀρεσκέτω εἰς τὸ ἀγαθὸν πρὸς οἰκοδομήν»

2.1: Η χαρτογράφηση και ο πλησίον

Ο πλησίον κεντρική έννοια της Παύλειας και γενικότερα της βιβλικής ανθρωπολογίας, παίζει πολύ σπουδαίο ρόλο στην ηθική αξιολόγηση της ΧΠΓ. Κάθε φορά ο φορέας της ατομικής γενετικής πληροφορίας που καλείται να την καταθέσει στη ΧΠΓ, είναι πάντοτε ο «πλησίον», δηλαδή αυτός που έχει όλα τα χαρακτηριστικά της Παύλειας οπτικής, τα οποία θα μπορούσαμε να διακρίνουμε σε τέσσερις επιμέρους ιδιότητες. Α) πλησίον είναι ο αναγκαίος άλλος, αυτός που διασώζει τον κάθε άνθρωπο από τον κίνδυνο της αυτοεπιβεβαίωσής του. Β) πλησίον είναι η απόλυτη οδός για την αυτογνωσία. Γ) πλησίον είναι η ολοκληρωμένη εικόνα του εσωτερικού μας εαυτού. Δ) πλησίον είναι η ασφαλής τεκμηρίωση της αλληλεγγύης και του αλτροϊσμού. Μέσα από αυτές τις συντεταγμένες ο πλησίον στη ΧΠΓ είναι αυτός που καθιστά αναγκαία τη διακρίβωση του γενετικού μας υλικού αλλά και τη διάθεση της γενετικής μας ιδιοσυστασίας προς όφελος των άλλων.

2.2: Η χαρτογράφηση αγαθόν προς οικοδομήν

Αποτελεί μονόπλευρη απροσεξία η θεώρηση της ΧΠΓ ως αγαθού που εξυπηρετεί μονομερώς τη βιολογική αγορά, δηλαδή την ανταλλαγή υπηρεσιών, μεθόδων και επιτευγμάτων. Η Παύλεια θεώρηση της προσφοράς της ΧΠΓ ως αγαθού προς οικοδομήν καθιστά απολύτως ευδιάκριτο το ηθικό συμφέρον του φορέα. Η εξόρυξη και διαχείριση της ατομικής γενετικής πληροφορίας δεν εξαντλείται στην αγοραία χρήση της αλλά αποτελεί παράλληλα μια γνώση που υπερβαίνει την απλή επινόηση και οδηγεί στη βαθιά κατανόηση του γενετικού μας εαυτού. Η βεβαιότητα του φορέα ότι η γενετική του σύσταση θα εξυπηρετήσει εκτός από κλινικές εκδοχές και ανθρωποκεντρικές επιλογές θα του εξασφαλίσει την

απόλυτη συναρμογή του ηθικού και θεραπευτικού συμφέροντος στο πρόσωπό του. Άρα η ΧΠΓ ταυτίζεται με το Παύλαιο αγαθό προς οικοδομήν, έχοντας εκπληρώσει τις ηθικές υποχρεώσεις της μεθοδολογίας της προς την οικουμενική διάσταση της γενετικής γνώσης.

3. Α΄ ΚΟΡ 10, 24 «μηδεις τὸ ἑαυτοῦ ζητεῖτω, ἀλλὰ τὸ τοῦ ἑτέρου ἕκαστος».

3.1: Η χαρτογράφηση δεν ζητεί το εαυτού

Η Παύλεια οριοθέτηση του ηθικού συμφέροντος ως εκείνου που τίθεται ως αίτημα προφανούς εξωστρέφειας διακρίνοντας τα αιτήματα του φορέα σε ατομοκεντρικά και αλτρουστικά συνιστά για τη ΧΠΓ κορυφαία δύναμη αναγωγής της σε αξίες και αρχές που διέπουν το έργο της. Το συμφέρον του φορέα είναι η παραίτηση απόεγωκεντρικής ατομικές διακρίσεις για την τύχη της γενετικής του πληροφορίας μέσα από τη ΧΠΓ ο φορέας θα αποδείξει στον εαυτό του ότι αυτό από το οποίο συνίσταται η γενετική του ταυτότητα δεν είναι μία απλή αποκωδικοποίηση της νουκλεοτιδικής αλληλουχίας του προσωπικού του γονιδιώματος, αλλά η συστράτευση του σε κάθε προσπάθεια της βιοτεχνολογικής πράξης να ανατρέψει γενετικά αδιέξοδα να βρει γενετικές λύσεις και να επεκτείνει προϋπάρχουσες κλινικές πρακτικές σε νέες θεραπευτικές αποφάσεις. Ο γενετικός εαυτός του φορέα δε θα ωφεληθεί μόνο από την αυτοκατανόησή του αλλά θα χρειαστεί την πανηγυρική αποφασιστικότητα του να δοθεί ως προσφορά σ' όσους χρειάζονται την ατομική του πληροφορία.

3.2: Η χαρτογράφηση ζητεί το του ετέρου

Μία πολύ σημαντική ιδιαιτερότητα του φορέα είναι η άρνησή του να δημιουργηθεί μία συνεχής περιστροφή γύρω από τον άξονα της ατομικής του γενετικής πληροφορίας. Η γενετική σύσταση του φορέα αποκτά νόημα όταν αποδειχθεί ότι έχει ως κοινό έδαφος, γενετικής έκφρασης την ενότητα των γονιδιωμάτων και τη δυνατότητα της αλληλοπεριχώρηση τους. Κάθε άρνηση η γενετική πληροφορία που θα προέλθει από τη ΧΠΓ να εξαντληθεί σε μία απραξία προσφοράς για να εξασφαλιστεί η γενετική ετερότητα του φορέα, θα αποδειχθεί μάταιη για το λόγο ότι κάθε διαφορετικό γονιδίωμα μπορεί να γίνει κατανοητό και επωφελές, μόνο στα πλαίσια της κοινής γενετικής μοίρας των φορέων. Άρα η προς τον έτερον συνεχής κίνηση της ΧΠΓ στην ουσία επιβεβαιώνει την αναγκαιότητα η γενετική πληροφορία να λειτουργήσει αιτιωδώς ως μια συλλογική προσπάθεια αποκατάστασης της γενετικής ταυτότητας χωρίς η διαφορετικότητα να υπονομεύει την οργάνωσή της.

4.ΓΑΛ 4, 9. «νῦν δὲ γνόντες Θεόν, μᾶλλον δὲ γνωσθέντες ὑπὸ Θεοῦ, πῶς ἐπιστρέφετε πάλιν ἐπὶ τὰ ἀσθενῆκαί πτωχὰ στοιχεῖα, οἷς πάλιν ἄνωθεν δουλεύειν θέλετε»;

4.1: Η χαρτογράφηση ως γνώση Θεού

Η Παύλεια νοηματοδότηση της γνώσης του Θεού ως γνώσης υπό του Θεού αποτελεί κεντρική συνιστώσα της Παύλεια ανθρωπολογίας. Η γνώση του Θεού δεν αποτελεί μια εξειδικευμένη γνώση του επιστητού αλλά συνιστά την ταύτιση της αυτογνωσίας με την περιοχή στην οποία αποκαλύπτεται ο Θεός, Η ΧΠΓ αποτελεί συστατικό στοιχείο της αυτογνωσίας του φορέα και συνεπώς πεδίο φανέρωσης του δημιουργού Θεού. Ο φορέας γνωρίζοντας με κάθε λεπτομέρεια τη γενετική του ταυτότητα παράλληλα αντιλαμβάνεται τον Θεό ως την απόλυτη εγγύηση αυτή η γενετική του σύσταση να συναποτελέσει αναγκαίο συστατικό της ανθρώπινης φύσης. Συνεπώς, η ΧΠΓ είναι παράλληλα και εμπειρικό στοιχείο γνώσης του Θεού αφού ο φορέας νιώθει ότι η γενετική του ιδιαιτερότητα είναι παράλληλα και βεβαιότητα ότι ανήκει λειτουργικά στην αποκάλυψη του Θεού στον άνθρωπο.

4.2: Η χαρτογράφηση και επιστροφή του φορέα επί τα ασθενή και πτωχά

Η Παύλεια οδύνη για την επιστροφή του ανθρώπου και στα πλαίσια της ΧΠΓ του φορέα επί τα ασθενή και τα πρώτα, δηλαδή στην πρώτη χαρτογράφησης προϋποθέσεις της αυτοσυνειδησίας του οι οποίες δε του επέτρεπαν να ενσωματώσει στην προσωπική του ταυτότητα τη γενετική του ετερότητα, είναι συναγερμικής αξίας για τη ΧΠΓ. Αν ο φορέας αρνηθεί και μάλιστα αντισταθεί στην ενσωματώσει της ατομικής γενετικής πληροφορίας, στην περιγραφή της εικόνας του και παραμείνει σε σταθερές προγενετικές τότε θα είχε ζημιωθεί ανεπανόρθωτα αφού θα στερήσει τον εαυτό του από την ισχυρή αλληλεπίδραση του ηθικού του συμφέροντος με το θεραπευτικό του συμφέρον κάτι που θα του εξασφάλιζε ένα γενετικό μέλλον αυστηρά τεκμηριωμένο και μακροπρόθεσμα αισιόδοξο. Άρα, ο φορέας πρέπει να συνειδητοποιήσει την αναγκαιότητα η ΧΠΓ να τον οδηγήσει σε βαθύτερη επίγνωση της ατομικής του ιδιαιτερότητας και να μην επιτρέψει σε στοιχεία που έχουν μεν ιστορική κατοχύρωση αλλά δε του επιτρέπουν την απόπλευσή του από παρωχημένες αντιλήψεις προσωπικής αυτογνωσίας κι αυτοδιάθεσης.

5. ΦΙΛΙΠ 2, 2. «πληρώσατέ μου τὴν χαράν, ἵνα τὸ αὐτὸ φρονῆτε, τὴν αὐτὴν ἀγάπην ἔχοντες, σύμψυχοι, τὸ ἓν φρονοῦντες»

5.1: Η χαρτογράφηση και οι φορείς την αυτήν αγάπην έχοντες

Η συγκλονιστική συμπερίληψη από τον Απόστολο Παύλο όλων των φορέων σε μια κοινότητα αγάπης κι αλληλεγγύης καθιστά τη ΧΠΓ κορυφαίο παράγοντα ενότητας και απόλυτης επικοινωνίας που υπερβαίνει την ιδιαιτερότητα της γενετικής σύστασης ς του κάθε φορέα, τον οποίο ενσωματώνει σε μια μεγάλη διανομή γενετικών αγαθών. Οι φορείς της ατομικής γενετικής πληροφορίας δεν υφίστανται την υποχρεωτικότητα της συμμετοχής στο κοινό γενετικό του έδαφος, αλλά συμμετέχουν σ αυτό μέσα από μια συλλογιστική αγάπης, η οποία συνίσταται σε μια αλληλουχία αποφάσεων που εξασφαλίζουν τον επιμερισμό της γενετικής πληροφορίας σ όλους σ όσους τη χρειάζονται για να συμπληρώσουν τα δικά τους κενά. Παράλληλα με την αξία της γενετικής γνώσης έχουμε και την ικανότητα του φορέα να μετατρέψει αυτή τη γνώση σε μια έμπρακτη αγάπη για όλους τους υπόλοιπους φορείς διασώζοντας και την κοινότητα και την ιδιαιτερότητα της ατομικής γενετικής πληροφορίας. Η ΧΠΓ δεν εξασφαλίζει την κατοχή αλλά τη συμμετοχή στη γενετική γνώση.

5.2: Η χαρτογράφηση και οι σύμψυχοι φορείς

Ο Παύλειος χαρακτηρισμός ως σύμψυχων των φορέων της γενετικής ταυτότητας και ετερότητας καθιστά τη ΧΠΓ μοναδική ευκαιρία για τη συνολική εκτίμηση του ανθρωπίνου γονιδιώματος ως κοινού βιολογικού εδάφους, για την ανάπτυξη άρρηκτων δεσμών γενετικής συγγένειας κι αλληλεγγύης. Οι σύμψυχοι φορείς δε χρησιμοποιούν την ατομική γενετική τους πληροφορία για την κατάκτηση ιδιοτελών θεραπευτικών και κλινικών στόχων, αλλά προσβλέπουν στη γενετική τους σύσταση ως κοινά διανεμόμενου αγαθού, το οποίο καθιστά τη γενετική πληροφορία πρότυπο ηθικής και ψυχικής ευρυχωρίας. Κάθε βιοτεχνολογικό επίτευγμα που αφορά και επιβεβαιώνει τους γενετικούς δεσμούς των σύμψυχων φορέων, αναγορεύει τη βιοτεχνολογική πράξη σε φορτίο αγαθών που δεν αποδέχεται οποιαδήποτε μορφή διαστρωμάτωσης κοινωνικής οικονομικής και ηθικής αλλά προσφέρει τα αγαθά του αναιρώντας κάθε μορφή στιγματισμού και διάκρισης. Ως σύμψυχος φορέας εξασφαλίζει την πιο αποτελεσματική υπέρβαση των γενετικών διακρίσεων που αποτελούν τη μεγαλύτερη τη βιοτεχνολογική διακινδύνευση.

6.ΚΟΛ 4, 5. «Ἐν σοφίᾳ περιπατεῖτε πρὸς τοὺς ἔξω, τὸν καιρὸν ἐξαγοραζόμενοι»

6.1: Η χαρτογράφηση εν σοφία περιπατούσα

Η Παύλεια προοπτική της βιοτεχνολογικής προόδου που θέλει τη ΧΠΓ ως εν σοφία περιπατούσα αναδιαμορφώνει πλήρως τις προϋποθέσεις και τις μεθολογίες της

και των στοχεύσεών της. Η εν σοφία επωφελής πρόοδος της ΧΠΓ δεν της εξασφαλίζει μόνο μία πλεονεκτική θέση έναντι όλων των άλλων προσπαθειών για την κατάκτηση της γενετικής γνώσης, αλλά παράλληλα την καθιστά και θεματοφύλακα της γνώσης που περιέρχεται σε γνώση του φορέα. Η έννοια της σοφίας στον Παύλο έχει τρία χαρακτηριστικά στα οποία καλείται να επενδύσει η ΧΠΓ, Α) είναι σοφία προϋποθέσεων, Β) είναι σοφία αποτελεσμάτων, Γ) είναι σοφία κριτηρίων. Αυτές οι τρεις πλευρές της Παύλειας σοφίας που εξυπηρετούν το ηθικό βάρος μιας πράξης είναι ό, τι χρειάζεται η ΧΠΓ για τον επωφελή βηματισμό της. Όταν και τα τρία αυτά χαρακτηριστικά παρά τη φαινομενική του ετερογένεια συλλειτουργούν σε μία κοινή προσπάθεια για να κατανοήσει ο φορέας το ηθικό του συμφέρον, τότε η Παύλεια θεώρηση αποδεικνύεται ως απολύτως αξιοποιήσιμη στο χώρο της βιοτεχνολογικής και βιοηθικής συλλογιστικής.

6.2: Η χαρτογράφηση και οι φορείς τον καιρόν εξαγοραζόμενοι

Η Παύλεια διαχείριση του χρόνου αποτελεί προκεχωρημένο κίνητρο για την ΧΠΓ. Ο χρόνος διαδρομής της ΧΠΓ από την επινόηση στο επίτευγμα κι από κει στην πράξη δεν πρέπει να έχει ως μοναδικό κίνητρο, τη βεβαιωμένη έξοδο στην αγορά του βιοτεχνολογικού προϊόντος, αλλά σύμφωνα με την Παύλεια θεώρηση τεράστια σημασία έχει η έννοια του καιρού, δηλαδή της ώριμης διαμόρφωσης του βιοτεχνολογικού επιτεύγματος, το οποίο ενδιαφέρεται περισσότερο για τις ηθικές διαστάσεις κι αναλογικά τις κοινωνικές του βιοτεχνολογικού επιτεύγματος παρά για την αποκλειστικότητα της οικονομικής του ευδοκίμησης. Κάθε φορά που η ΧΠΓ προχωρεί στην φανέρωση της ατομικής γενετικής πληροφορίας, αυτό πρέπει να γίνεται με δύο βασικές προϋποθέσεις Παύλεια οπτικής, Α) σεβασμός στον πεπερασμένο χρόνο που έχει ο φορέας στη διάθεσή του για την κατανόηση της γενετικής του σύστασης, Β) τη στιγμή που η βιοτεχνολογική πράξη θα έχει ενσωματώσει στη λογική της την αυτοτέλεια και αυτονομία του βιολογικού στόχου που δεν είναι άλλο από την αξίωση σεβασμού της προσωπικότητας του φορέα.

7.ΡΩΜ 1, 18. «Ἐποκαλύπτεται γὰρ ὄργη Θεοῦ ἀπὸ οὐρανοῦ ἐπὶ πᾶσαν ἀσέβειαν καὶ ἀδικίαν ἀνθρώπων τῶν τὴν ἀλήθειαν ἐν ἀδικίᾳ κατεχόντων»

7.1: Η χαρτογράφηση και οι την αλήθειαν εν αδικία κατεχόντων

Η ΧΠΓ κινδυνεύει συνεχώς από την υπονομευτική προσπάθεια αυτών που θα διαχειριστούν την πληροφορία της να ωφεληθούν καιροσκοπικά από τη γενετική γνώ-

ση που θα προέλθει και να στρέψουν το ενδιαφέρον της χαρτογράφησης σε τομείς που δε θα συνυπηρετήσουν το ηθικό και θεραπευτικό συμφέρον του φορέα, αλλά θα καταστήσουν την αλήθεια της γενετικής πληροφορίας σε εφελτήριο ακραίων συμπερασμάτων που θα στοχεύει στην στιγματιστική διαχείριση της ατομικής γενετικής πληροφορίας με σκοπό να αντλήσουν εξουσία κοινωνικού αποκλεισμού ομάδων φορέων από την κοινή χρήση της γενετικής πληροφορίας. Σ αυτή την περίπτωση ο χαρακτηρισμός αυτής της προσπάθειας που θα προκύψει από τη ΧΠΓ, δηλαδή του αποκλεισμού και του στιγματισμού ως ανθρώπων την αλήθεια εν αδικία κατεχόντων κατά την Παύλεια διατύπωση, είναι αποφασιστικής σημασίας για την ορθή θεώρηση τέτοιων τάσεων που ενοχλούνται από τη χρήση της γενετικής πληροφορίας ως κοινού αγαθού προσβάσιμου από κάθε φορέα.

8.ΡΩΜ 1, 27. «ὁμοίως δὲ καὶ οἱ ἄρσενες ἀφέντες τὴν φυσικὴν χρῆσιν τῆς θηλείας ἐξεκαύθησαν ἐν τῇ ὀρέξει αὐτῶν εἰς ἀλλήλους, ἄρσενες ἐν ἄρσεσι τὴν ἀσχημὸσύνην κατεργαζόμενοι καὶ τὴν ἀντιμισθίαν ἣν ἔδει τῆς πλάνης αὐτῶν ἐν ἑαυτοῖς ἀπολαμβάνοντες»

8.1: Η χαρτογράφηση και η αντιμισθία της πλάνης

Η ΧΠΓ πρέπει να κινείται διαρκώς σ' ένα πλαίσιο αυστηρής προστασίας που θα πηγάζει από τη βιοηθική της θεώρηση για να αποφύγει την Παύλεια αντιμισθία της πλάνης, δηλαδή της μακροπρόθεσμες τιμωρητικές επιρροές της δρώσας κοινωνίας για την εμπέδωσε ενός βιοτεχνολογικού σφάλματος ως μόνιμης ιδιότητας της γενετικής γνώσης. Οι φορείς καλούνται να λειτουργήσουν παράλληλα κι ως βιοηθικής κηδεμόνες που τους αφορά και θα προέλθει από τη ΧΠΓ. Αν η χαρτογράφηση ακολουθήσει το δρόμο της καταγγελίας και της επικήρυξης του φορέα που ασθενεί κι έχει απαξιωμένα γενετικά χαρακτηριστικά, τότε θα οδηγηθεί σε μια διαδικασία αργής και ελαιώδους ροής, προς ένα αποτέλεσμα που θα την αχρηστεύσει σε ηθικό επίπεδο. Η διασφάλιση του ηθικού συμφέροντος δε σημαίνει και διεκδίκηση συγκρουσιακή της πρωτοτυπίας της ΧΠΓ, μέσα στο περιβάλλον της ιατρικής καθημερινότητας. Η αντιμισθία της ΧΠΓ πρέπει να εξαντλείται στην κοινή και τεκμηριωμένη συμπόρευση του ηθικού και θεραπευτικού συμφέροντος του φορέα.

9.ΡΩΜ 5, 20. «νόμος δὲ παρεισηλθεν ἵνα πλεονάσῃ τὸ παράπτωμα. οὐ δὲ ἐπλεόνασεν ἡ ἁμαρτία, ὑπερπερίσσευσεν ἡ χάρις»

9.1: Η χαρτογράφηση και το πλεόνασμα του παραπτώματος

Η ΧΠΓ είναι βέβαιο ότι θα διαμορφώσει συνθήκες

υπέρμετρης κοινωνικής έντασης, θα κατηγορηθεί για την παραγωγή μιας γνώσης που θα οδηγήσει σε γενετικό κοινοτισμό, θα συμβάλλει στην απαράδεκτη ενδοομαδική ευθυγράμμιση φορέων κοινωνικού αυταρχισμού και θα εξυπηρετήσει σχέδια αυταρχικών πολιτικών υποσχέσεων. Συνεπώς, θα διαμορφωθεί ένα πλεόνασμα παραπτώματος κατά την ευθύβολη Παύλεια διατύπωση. Αυτό το πλεόνασμα που κινείται ακόμα στο χώρο της υποψίας, πρέπει να προληφθεί από τον κοινωνικό στοχασμό και να εξασφαλιστεί η αναμέτρηση της ΧΠΓ με κινδύνους που ίσως τη θέσουν εκτός πλαισίου αναφοράς και νοηματοδότησης του ηθικού συμφέροντος του φορέα. Η πολλαπλή αναφορά στο ποινικό κόστος μιας γενετικής προδιάθεσης θα τελματώσει τη ΧΠΓ και θα τη μετατρέψει σε ένα σκληρό πυρήνα κοινωνικής υποταγής της διαφορετικότητας σε ένα αναγκαστικό προσανατολισμό ομοιομορφίας, που συνιστά τον ορισμό της αυταρχικής ευγονικής. Άρα, η επικράτηση αρχών ισότιμης δικαιοσύνης είναι επιβεβλημένο καθήκον της βιοηθικής χρήσης της ΧΠΓ, ως πηγής συνεχούς ανανεούμενης γενετικής γνώσης.

9.2: Η χαρτογράφηση και η υπερπερισσεύουσα χάρις

Η έννοια της «υπερπερισσεύουσας» χάριτος αποτελεί συστατικό στοιχείο της Παύλεια ανθρωπολογίας και είναι πολύ σημαντική για την κατανόηση της ΧΠΓ, μέσα στα πλαίσια μιας ακμάζουσας χριστιανικής βιοηθικής. Όλο το πλαίσιο μέσα στο οποίο εκδιπλώνεται μεθοδολογικά και συμπερασματικά η ΧΠΓ, αποτελεί το πλαίσιο αυτής της χάριτος που πλεονάζει κάθε φορά που η ηθική αυτογνωσία του φορέα αποτελεί μετωνυμία της ΧΠΓ.

Αποτελεί στοιχείο χάριτος η προσφορά της χαρτογράφησης στην αυτογνωσία του σύγχρονου ανθρώπου, όχι όμως με την έννοια μιας ψυχολογικής και ψυχομετρικής ταυτότητας αλλά με τη βαθύτερη έννοια η γενετική ετερότητα να αποτελεί το θεματοφύλακα της ηθικής διάστασης του προσώπου του φορέα. Ο φορέας μέσα σε ένα κλίμα επαλήθευσης των γενετικών του ιδιοτήτων αισθάνεται να βιώνει μια πραγματικότητα στην οποία δε συμμετέχει απλώς ως γενετικό της συστατικό αλλά και τη διαμορφώνει προοπτικά καθιστώντας της αμφιβολίες του γενετικού του προσανατολισμού βεβαιότητες ηθικών επιλογών.

10. ΡΩΜ 8, 21. «ὅτι καὶ αὐτὴ ἢ κτίσις ἐλευθερωθῆσεται ἀπὸ τῆς δουλείας τῆς φθορᾶς εἰς τὴν ἐλευθερίαν τῆς δόξης τῶν τέκνων τοῦ Θεοῦ»

10.1: Η χαρτογράφηση και η δουλεία της φθοράς

Η ανθρωπολογική σημασία του παύλειου όρου δουλεία της φθοράς αποτελεί καθοριστικό παράγοντα για

την κατανόηση της ΧΠΓ. Ο κίνδυνος, η χαρτογράφηση να εξαντλήσει τις δυνατότητές της στην παρουσίαση του σωματικού και του αυστηρά βιολογικού ως μοναδικόν επιπέδων αξιοποίησης των συμπερασμάτων της, μπορεί να την οδηγήσει σε μια εξαρτημένη σχέση από μια ανθρωπολογική προοπτική φθοράς και βιολογικής γήρανσης που εύκολα θα υπερτονίσει την λήξη της βιολογικής διαδρομής του φορέα ως απόλυτη καταστροφή γενετικών δυνατοτήτων και πλεονεκτημάτων. Αυτή η οριζόντια υποταγή της ΧΠΓ στην αναπόδραστη φθορά των βιολογικών δεδομένων, θα της στερήσει τη δυνατότητά της να υπηρετήσει παράλληλα διαχρονικές αξίες και ηθικές δυνατότητες που αντιπροσωπεύει ο φορέας. Η δουλεία της φθοράς δεν είναι απλώς μία δύναμη εσωτερικής αντιπαλότητας με την οποία αναμετράται διαρκώς η ΧΠΓ, αλλά και μια κακοποιητική δράση που αντιστρατεύεται το ηθικό μεγαλείο της ΧΠΓ.

10.2: Η χαρτογράφηση και η ελευθερία της δόξης

Η αναγνώριση της ΧΠΓ ως κορυφαίας μεθόδου όχι μόνο για την επινόηση βιοτεχνολογικής πράξης αλλά και για την εννόηση του γενετικού εαυτού του φορέα μέσα από αλληλοσυμπληρούμενες διαδικασίες γενετικής αυτοσυνειδησίας, συμβάλλει στη διαμόρφωση μιας περιβάλλουσας κι ακμάζουσας δόξης γύρω από τον φορέα στον οποίο εξασφαλίζεται για πρώτη φορά στην ανθρώπινη ιστορία, η ελευθερία να αποδεχθεί απολύτως συναινετικά κ ανεπανάληπτα ενσυνείδητα την ιδιαιτερότητα του γενετικού εαυτού. Αυτή η καινοφανής ιδιότητα της ΧΠΓ, να καθιστά το φορέα της ατομικής γενετικής πληροφορίας απολύτως ελεύθερο συμμετέχο στην φανέρωση της γενετικής του σύστασης, τον οδηγεί σε υπέρβαση ενός γενετικού ντετερμινισμού και τον αποσυνδέει από την αναγκαιότητα του γενετικού ελέγχου της συμπεριφοράς του, οδηγώντας τον σε εμπλουτισμό του μηχανισμού αποφάσεων του με στοιχεία αληθινής αυτοσυνειδησίας.

11. Α΄ΚΟΡ 6, 19. «ἢ οὐκ οἶδατε ὅτι τὸ σῶμα ὑμῶν ναὸς τοῦ ἐν ὑμῖν Ἁγίου Πνεύματος ἐστίν, οὗ ἔχετε ἀπὸ Θεοῦ, καὶ οὐκ ἐστὲ ἑαυτῶν»

11.1: Η χαρτογράφηση και το σώμα του φορέα ως ναός του αγίου πνεύματος

Η Παύλεια προϋπόθεση συγκεντρωτική όλων των προϋποθέσεων του σούματος φορέα ως ναού του Αγ πνεύματος, αποτελεί για τη ΧΠΓ όχι έκφραση θρησκευτικής μισαλλοδοξίας, αλλά κριτήριο εξυπηρέτησης του ηθικού συμφέροντος του φορέα. Ο Παύλειο αναγωγισμός όλων των φορέων και του καθενός ξεχωριστά σε θεώρηση του βιολογικού τους εδάφους ως ναού του

ΑΓ. Πνεύματος καθιστά τη ΧΠΓ βασιλική οδό για τη διακρίβωση και τη περιφρούρηση της κοινής πορείας ηθικού και θεραπευτικού συμφέροντος. Η πρωτεύουσα σημασία, η γενετική σύσταση να αποκτήσει αγιοπνευματική διάσταση καθιστά τη ΧΠΓ μέθοδο που χαιρεί της εκτίμησης του θεολογικού στοχασμού, γιατί αν αποσυνδεθεί το σώμα του φορέα από τις Παύλεια αγιοπνευματικές συντεταγμένες τότε θα μετατραπεί σε μια ακραία περίπτωση ιδιοτελούς εργαλειοποίησης της ατομικής γενετικής πληροφορίας. Η αγιοπνευματική διάσταση της γενετικής σύστασης του φορέα, δε του επιτρέπει να αρνηθεί παράλληλα και την πρόσβαση στη δική του πληροφορία, όλων όσων τη χρειάζονται.

11.2: Η χαρτογράφηση και ο γενετικός εαυτός του φορέα

Η ΧΠΓ έχει ως σκοπό της να συμφιλώσει το φορέα με το γενετικό του εαυτό. Αυτό θα μπορέσει να το κάνει με τρεις τρόπους, Α) να γνωρίσει ο φορέας αυστηρά και τεκμηριωμένα τη γενετική του σύσταση, Β) να αποκτήσει ο φορέας μια συνεκτική εικόνα της κατακερματισμένης γενετικής πληροφορίας σε μια ενότητα προϋποθέσεων και αποτελεσμάτων, Γ) να συνειδητοποιήσει ο φορέας ότι ο γενετικός του χάρτης είναι το σύνολο των πληροφοριών που αφορούν τους άλλους γι αυτόν. Η ΧΠΓ μέσα από αυτές τις τρεις στοχεύσεις θα δώσει κοινωνικό περιεχόμενο στην ατομική γενετική πληροφορία και θα καταστήσει την συμμετοχική της φύση σε κορυφαίο θεραπευτικό εργαλείο και παράλληλα θα συντονίσει τους φορείς σε ένα κοινό ηθικό συμφέρον που είναι η αλληλοσυμπλήρωση της γενετικής ετερότητας που χαρακτηρίζει τον καθένα ξεχωριστά.

12. Α'ΚΟΡ 7, 31. «καὶ οἱ χρώμενοι τῷ κόσμῳ τούτῳ ὡς μὴ καταχρώμενοι· παράγει γὰρ τὸ σχῆμα τοῦ κόσμου τούτου»

12.1: Η χαρτογράφηση και ο χρώμενος φορέας ως μη καταχρώμενος

Ο φορέας μέσα από την χρήση της γενετικής του πληροφορίας από την βιοτεχνολογική κοινότητα αποκτά ένα αίσθημα γενετικής αλληλεγγύης με τους άλλους φορείς, κάθε προσπάθεια του να απομειώσει την αξιοποίηση της ατομικής του γενετικής πληροφορίας θα τον οδηγήσει μια θέση κατάχρησης των γενετικών πλεονεκτημάτων, που έχει στερώντας από την ΧΠΓ τον βασικό της στόχο που είναι όχι η ανάδειξη της διαφορετικότητας αλλά η ενεργοποίηση όλων των βιοτεχνολογικών δυνατοτήτων για την θεραπευτική πραγμάτωση ενός κοινού στόχου που είναι η σύγκλιση της γενετικής ποικιλομορφίας σε ενότητα κλινικών στοχεύσεων.

12.2: Η χαρτογράφηση και το σχήμα του κόσμου τούτου

Ο ενδοκοσμικός χαρακτήρας της ΧΠΓ δημιουργεί ένα σοβαρό μειονέκτημα, την καθιστά δύναμη εξαναγκασμού ώστε ο φορέας να αφηγηθεί τη γενετική του σύσταση ως αποτέλεσμα ενός εργαστηριακού πρωτοκόλλου το οποίο δεν επιτρέπει στο φορέα να διατυπώσει αξιώσεις ηθικού συμφέροντος. Χρειάζεται η ΧΠΓ να αποστασιοποιηθεί από τον ρεαλισμό της καθημερινότητας και να επιτρέψει στα συμπεράσματά της να λειτουργήσουν ως εστίες νοηματοδότησης μιας νέας αντίληψης για τη γενετική σύσταση του φορέα, όχι μόνο αυστηρά βιολογικής αλλά και ευρύτατα κινούμενης προς στόχους με βαθύτατο κοινωνικό περιεχόμενο. Η Παύλεια διατύπωση για το σχήμα του κόσμου τούτου είναι απαραίτητη στην αλληλεπίδραση της ΧΠΓ με την κοινότητα των φορέων, κανείς δεν πρέπει να ταυτίζει την ενδοκοσμική ατομική γενετική πληροφορία με την υπερβατική ως προς την οπτική της κατανόηση της γενετικής σύστασης στα πλαίσια ηθικών δυνατοτήτων, που θα επιτρέψουν στο φορέα να αξιοποιήσει τις γενετικές του δυνατότητες για σκοπούς ευρύτατης κοινωνικής αλληλεγγύης.

13. Α'ΚΟΡ 12, 29. «μὴ πάντες ἀπόστολοι· μὴ πάντες προφῆται· μὴ πάντες διδάσκαλοι· μὴ πάντες δυνάμεις»;

13.1: Η χαρτογράφηση και ο φορέας ως απόστολος

Ο χαρακτηρισμός του φορέα ως "απόστολου" εξαρτάται από την δυνατότητα της ΧΠΓ να καταστήσει την ατομική γενετική πληροφορία ανακοινώσιμη. Συνεπώς ο φορέας αποκτά έναν ρόλο μέσα από τον οποίο καλείται να εξασφαλίσει την επικοινωνιακή υποστήριξη της ατομικής γενετικής πληροφορίας, που σκοπεύει να καταστήσει και τους υπόλοιπους φορείς ενεργά συμμετέχοντες στην διατύπωση και βιοτεχνολογική χρήση της γενετικής γνώσης. Το ανακοινώσιμο της γενετικής πληροφορίας προϋποθέτει παράλληλα και την οργανωμένη κατανόηση με συνέπεια η γενετική γνώση να είναι παράλληλα και αντικείμενο της επιστήμης και αντικείμενο της γενετικής αυτοσυνειδησίας. Κάθε φορά που η γενετική δομή ανακοινώνεται την ίδια στιγμή αίρονται όλες οι αντιρρήσεις για την εσωστρέφεια της ατομικής γενετικής πληροφορίας και συνεπώς καθίσταται συμμετοχική η αξιοποίησή της.

13.2: Η χαρτογράφηση και ο φορέας ως προφήτης

Ο χαρακτηρισμός του φορέα ως "προφήτη" εξαρτάται από την δυνατότητα της ΧΠΓ να καταστήσει την ατομική γενετική πληροφορία υποσχόμενη. Ο εξωτικός ρόλος του φορέως «προφήτη», ταυτίζεται με τη βιοτε-

χνολογική πρόοδο, η οποία καθιστά την ατομική γενετική πληροφορία εφελκτικό βιοτεχνολογικών επινοήσεων κι επιτευγμάτων. Η πολλά υποσχόμενη γενετική γνώση που παράγει η ΧΠΓ, συνδιαμορφώνει μαζί με τη θέληση του φορέα το πλαίσιο της μακροπρόθεσμης αξιοποίησης της γενετικής του ετερότητας. Ο προφητικός ρόλος του φορέα δε συνίσταται στην διατύπωση απλών υποσχέσεων, αλλά στη διαφύλαξη της δυναμικής που έχει ατομική γενετική του πληροφορία και συνεπώς την εξασφάλιση της βιοτεχνολογικής χρήσης, που στοχεύει σε κορυφαία κλινικά και θεραπευτικά επιτεύγματα, στο όφελος των οποίων συμμετέχουν πολλαπλά κι οι υπόλοιποι φορείς. Ο προφητικός ρόλος του φορέα δεν έχει καθόλου στοιχεία μυστικισμού αλλά είναι ξεκάθαρα η αποτύπωση σε όρους παύλειας ανθρωπολογίας της δυνατότητας της γενετικής πληροφορίας να αφορά με την ίδια βαρύτητα και το φορέα και τις μελλοντικές γενεές.

13.3: Η χαρτογράφηση και ο φορέας ως διδάσκαλος

Ο χαρακτηρισμός του φορέα ως "διδασκάλου" εξαρτάται από την δυνατότητα της ΧΠΓ να καταστήσει την ατομική γενετική πληροφορία μεταβιβάσιμη. Η ατομική γενετική πληροφορία υπόκειται στην αυστηρή αναγκαιότητα να είναι μεταβιβάσιμη, δηλαδή να μπορεί το περιβάλλον του φορέα να αποκτά όχι μόνο γνώση της γενετικής του σύστασης, αλλά παράλληλα και να αντιλαμβάνεται την πληροφορία αυτή, ως δομικό στοιχείο και της γενετικής σύστασης των υπολοίπων φορέων. Έτσι ο φορέας αποκτά ένα ρόλο «διδασκάλου» με την συγκατάθεσή του στη ΧΠΓ «διδάσκει» το κεντρικό νόημα της ατομικής γενετικής του πληροφορίας που είναι η κυρίαρχη θέση της κοινής γενετικής σύστασης με τους υπολοίπους φορείς. Αυτή λοιπόν η μεταβιβάσιμη πληροφορία, διαμορφώνει και τα όρια βιοτεχνολογικής χρήσης αποτρέποντας ουτοπικές και ανεδαφικές προσεγγίσεις της γενετικής γνώσης.

14. Α'ΚΟΡ 10, 11. «ταῦτα δὲ πάντα τύποι συνέβαινον ἐκείνοις, ἐγράφη δὲ πρὸς νοουθεσίαν ἡμῶν, εἰς οὓς τὰ τέλειτων αἰώνων κατήντησεν»

14.1: Η χαρτογράφηση προς νοουθεσίαν ημών

Η ΧΠΓ εξυπηρετεί και την ανάγκη η γενετική σύσταση του φορέα να λειτουργεί ως νοουθεσία, ενσωμάτωσης της γενετικής πληροφορίας στην προοπτική ενός σχεδίου ζωής. Κάθε αναφορά που θα κάνει ο φορέας ως προς τη γενετική του σύσταση, δε θα θεωρείται ως αποτέλεσμα μόνο ενημέρωσης για τη γενετική του σύσταση αλλά και νοουθεσίας για τη διαχείριση της γενετικής του ιδιοσυστάσιας. Συνεπώς, η ΧΠΓ μέσα από αυτό το ρόλο, ένα ρόλο οδηγού αποκτά ένα πολύ σημαντικό ρόλο, γιατί πλέον δεν εξασφαλίζει στο φορέα μόνο την

αποτύπωση του γενετικού του χάρτη, αλλά παράλληλα και τις προγραμματικές συνδηλώσεις που τον καθοδηγούν στις επιλογές και τις αποφάσεις του. Αυτός ο νοουθετικός ρόλος της ΧΠΓ, θα διαμορφώσει αποτελεσματικά τη βιολογική ιστορία του φορέα, γιατί θα του δώσει αρκετές ευκαιρίες να βελτιώσει την κατανόηση του γενετικού του εαυτού και την εντάξει δημιουργικά σε ένα πλαίσιο ευρύτατης προοπτικής των όσων θα συμβούν στην ιατρική του φυσιογνωμία.

15.ΕΦΕΣ 3, 6. «εἶναι τὰ ἔθνη συγκληρονόμα καὶ σύσσωμα καὶ συμμετόχα τῆς ἐπαγγελίαςαὐτοῦ ἐν τῷ Χριστῷ διὰ τοῦ εὐαγγελίου»

15.1: Η χαρτογράφηση και τα έθνη

Η διακήρυξη του αποστόλου Παύλου για συγκληρονόμα και σύσσωμα και συμμετόχα έθνη, είναι κορυφαίας σημασίας για την οικουμενική διάσταση της ΧΠΓ. Κάθε προσπάθεια περιορισμού της χαρτογράφησης σε κατηγορίες εθνικής ή φυλετικής απομόνωσης ακυρώνουν τη βαθύτερη δημιουργική σκοπιμότητα της ΧΠΓ, για την ύφανση ενός γενετικού χάρτη, που θα εξισορροπεί τις ατομικές διαφορές και θα τις μετουσιώνει σε πλεονεκτήματα γενετικής αυτοσυνειδησίας. Η συμμετοχή όσων τους αφορά η χαρτογράφηση στη μεθολογική αποτύπωση του γονιδιώματος, συνιστά γεγονός ακριβούς οριοθέτησης όσων δεδομένων προκύπτουν από τη ΧΠΓ, με ουσιαστική τεκμηρίωση από δεδομένα που προκύπτουν από ρατσιστικές και συνωμοσιολογίες εκδοχές της γενετικής σύστασης του ανθρώπου. Η πάνδημη συμμετοχή στην ικανότητα της ΧΠΓ να χαρτογραφεί κάθε φορέα ξεχωριστά και να τον κατανοεί στα πλαίσια ενός κοινού βιολογικού εδάφους είναι η καλύτερη άμυνα, σε μια εθνοκεντρική εσωστρέφεια πάνω στην οποία ευδοκιμεί κάθε μορφή αυταρχικής ευγονικής.

15.2: Η χαρτογράφηση και η επαγγελία του Ευαγγελίου

Η ΧΠΓ δεν ανθίσταται στην επαγγελία του ευαγγελίου ως λόγου οικοδομής και σωτηρίας του ανθρωπίνου προσώπου, αντιθέτως, κάθε φορά που ο φορέας μέσα από τη ΧΠΓ αντιλαμβάνεται τις γενετικές του ιδιότητες, αυτό τον κάνει να αναζητεί τον ευαγγελικό λόγο ως υπόσχεση γόνιμης αλληλεπίδρασης γενετικού εαυτού και κοινωνικής ταυτότητας. Η δύναμη της επαγγελίας του ευαγγελίου περιλαμβάνει και την ενδεχομενικότητα η γενετική σύσταση να λειτουργεί ως αφετηρία καθοριστικών επιλογών για τη σωτηρία του φορέα. Το ευαγγέλιο και η ΧΠΓ δεν βρίσκονται σε μια αντιθετική αναμέτρηση γιατί και τα δύο στοχεύουν στην αναίρεση όλων των αντιλήψεων που θέλουν τον άνθρωπο

ξεχωριστή μεταξύ τους, φυσική και γενετική οντότητα. Η εξωστρέφεια των κοινωνικών επιλογών και η εσωτερικότητα των γενετικών προδιαθέσεων, βρίσκουν την πλέον αρμονική τους σύζευξη στην ποιότητα της ευαγγελικής επαγγελίας για κοινή συμπίεση σώματος και ψυχής με την άρση ενός δυισμού που αποσυντονίζει τη σωτηριολογική αγωνία του φορέα.

16.ΕΦΕΣ 4, 22-24. «ἀποθέσθαι ὑμᾶς κατὰ τὴν πρότερον ἀναστροφὴν τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον τὸν φθειρόμενον κατὰ τὰς ἐπιθυμίας τῆς ἀπάτης, 23 ἀνανεοῦσθαι δὲ τῷ πνεύματι τοῦ νοῦς ὑμῶν 24 καὶ ἐνδύσασθαι τὸν καινὸν ἄνθρωπον τὸν κατὰ Θεὸν κτισθέντα ἐν δικαιοσύνῃ καὶ ὁσιότητι τῆς ἀληθείας»

16.1: Η χαρτογράφηση και ο παλαιός άνθρωπος

Προ της ΧΠΓ ο φορέας βρισκόταν σε μια σχέση υποψίας και ψυχολογικής αναμέτρησης με τη γενετική του σύσταση. Τίποτα δε μπορούσε με αυστηρή τεκμηρίωση να του εξηγήσει τις γενετικές του προδιαθέσεις και τίποτα δε μπορούσε με οριστικό τρόπο να ερμηνεύσει τις γενετικές του ασθένειες. Αυτός ο «παλαιός» φορέας βρισκόταν σε μία στάση αναμονής για την είσοδο της ΧΠΓ στη βιοτεχνολογική καθημερινότητα με οραματικούς στόχους να αντλήσει σαφείς και κατανοητές πληροφορίες για τη γενετική του ετερότητα. Συνεπώς, οποιαδήποτε αντίληψη της γενετικής δομής του φορέα, προ της ΧΠΓ, ήταν αδύνατο να στηρίζουν με σταθερό κι αταλάντευτο τρόπο την γενετική του αυτογνωσία. Ο «παλαιός» φορέας χωρίς τη ΧΠΓ θα παρέμενε έρμαιο αλληλοσυγκρουόμενων και πολλές φορές αλληλοαναιρούμενων ερμηνειών τις γενετικής του προσωπικότητας κάτι που θα υπονόμει ανατρεπτικά την αναγκαία αίσθηση της γενετικής του αυτοσυνειδησίας.

16.2: Η χαρτογράφηση και ο καινός άνθρωπος

Μετά τη ΧΠΓ ο φορέας ζει σ' ένα περιβάλλον με μεγάλη πληροφοριακή ύλη για τη γενετική του διαφορετικότητα, ύλη που έχει ανάγκη από δύο αλληλοσυμπληρούμενες δυνάμεις, την διαφύλαξη της πληροφορίας από τον κίνδυνο κατάχρησης και διακύβευσης και μία δεύτερη δύναμη, βιοτεχνολογικής αξιοποίησης που θα εξασφαλίζει σε απόλυτο συντονισμό το θεραπευτικό και ηθικό του συμφέρον. Ο «καινός» φορέας κατά την Παύλεια διατύπωση, ενώ δεν έχει ανάγκη από ετεροκαθορισμένες προσεγγίσεις τις γενετικής του δομής, δηλαδή χρήσης της ατομικής γενετικής του πληροφορίας από εστίες ιδιοτελούς αξιοποίησης, παράλληλα έχει πολύ μεγάλη ανάγκη από εστίες ορθής διαχείρισης της ατομικής του γενετικής πληροφορίας, που θα του εξασφαλίζουν τη γενετική αλληλεγγύη με τους υπόλοιπους

φορείς. Ο «καινός» φορέας καθίσταται περιζήτητος για τη συγκατάθεσή του στην αξιοποίηση της ατομικής του γενετικής πληροφορίας κι αυτό του προσδίδει, αυξημένη ποιότητα και βαρύτητα στην προσωπική του αξιοπρέπεια.

17.ΡΩΜ 5, 3. «οὐ μόνον δέ, ἀλλὰ καὶ καυχώμεθα ἐν ταῖς θλίψεσιν, εἰδότες ὅτι ἡ θλίψις ὑπομονὴν κατεργάζεται»

17.1: Η χαρτογράφηση καυχάται εν ταις θλίψεσιν

Η αναγκαιότητα της ΧΠΓ δε συνίσταται μόνο στη διακρίβωση της ατομικής γενετικής πληροφορίας, αλλά και στη συμπαράσταση που καλείται να παρέχει στις γενετικές θλίψεις του φορέα, όταν αυτός πάσχει βαρύτερα από κενά στην γενετική του δομή. Συνεπώς, η ΧΠΓ δεν περιθωριοποιείται από το φορέα και δε περιθωριοποιεί τον φορέα όταν εμφανίζεται η αναπόδραστη γενετική νόσος, ως αποτέλεσμα βαρύτερης διαταραχής του γενετικού του εδάφους. Αντίθετα, η ΧΠΓ κατά την Παύλεια διατύπωση καυχάται εν ταις θλίψεσιν του φορέα, γιατί γνωρίζει με αυστηρή σαφήνεια τη δυνατότητά της η φανέρωση της γενετικής πληροφορίας αν επιφέρει και τη βιοτεχνολογική της αξιοποίησης με σκοπό το θεραπευτικό συμφέρον του φορέα. Η καύχησις αυτή δεν είναι μορφή βιοτεχνολογικής υπεροψίας αλλά βεβαιότητας για την καθοριστική σημασία της, στην υπέρβαση του γενετικού αδιεξόδου στο οποίο βρίσκεται ο φορέας κάθε φορά που νοσεί.

17.2: Η χαρτογράφηση και η υπομονή του φορέα

Η Παύλεια έννοια της υπομονής αποτελεί καθοριστικό παράγοντα για την αφομοίωση των συμπερασμάτων της ΧΠΓ, κάθε φορά που ο ενημερωμένος φορέας αισθάνεται την πληρότητα της γενετικής γνώσης, να στηρίζει την κατανόηση του γενετικού του εαυτού, την ίδια ώρα χρειάζεται όλα τα αποθέματα της υπομονής του, για να τα συνδυάσει με δυνατότητες και προοπτικές που βρίσκονται ενεργές στο γενετικό του χάρτη. Χρειάζεται μεγάλη και παραγωγική υπομονή για να μπορέσει η ΧΠΓ να εξασφαλίσει τη συνειδησιακή συγκατάθεση του φορέα στα συμπεράσματά της, γιατί αν ο φορέας δε δείξει την κατάλληλη υπομονή της σύνθεσης και της διαλεκτικής συμπλήρωσης όλων των γενετικών δεδομένων με το ρεαλισμό της καθημερινότητας, τότε το έργο της ΧΠΓ αυτοϋπονομεύεται. Η δύναμη της υπομονής να μετατρέψει το έργο της ΧΠΓ σε πεμπτουσία λειτουργικής αλληλεπίδρασης γενετικού εαυτού και ατομικής ταυτότητας, ώστε το κοινωνικό στάτους του φορέα να είναι βαθύτατα ενημερωμένο και επηρεασμένο από τη ΧΠΓ.

18.ΡΩΜ 11, 29. «ἀμεταμέλητα γὰρ τὰ χαρίσματα καὶ ἡ κλήσις τοῦ Θεοῦ»

18.1: Η χαρτογράφηση ως κλήση Θεού

Κάθε φορά που η ΧΠΓ διατυπώνει τα συμπεράσματά της, ο φορέας καλείται να κατανοήσει βαθιά το γενετικό του εαυτό μέσα σ' ένα πλαίσιο εκτεταμένων ηθικών και πνευματικών ανακατατάξεων, που υπερβαίνουν τη μεθολογική ακρίβεια των συμπερασμάτων και διαμορφώνουν ένα κλίμα πνευματικής εγρήγορσης, το οποίο ευρίσκεται πολύ κοντά στην ατμόσφαιρα της κλήσης του Θεού. Με τον όρο αυτό η ΧΠΓ δεν καταδικάζεται σε μια θεολογική μονομέρεια ούτε μετατρέπεται από βιοτεχνολογικό επίτευγμα σε ιεραποστολικό καθήκον αλλά υπηρετεί τη μεγαλειώδη συνειδησιακή στιγμή κατά την οποία ο άνθρωπος συναντά το Θεό, μέσα από την βαθύτατη επίγνωση της γενετικής του σύστασης και της δημιουργικής τους καταγωγής. Ο θεός καλεί τον άνθρωπο να συνειδητοποιήσει και να επαυξήσει την ηθική διάσταση της αυτογνωσίας του και σ' αυτόν συμβάλει με απεριόριστα δυναμικό τρόπο η ΧΠΓ. Άρα, κάθε φορά που ο πιστός φορέας αντιλαμβάνεται τα αποτελέσματα της ΧΠΓ στη γενετική του ταυτότητα, παράλληλα συνειδητοποιεί και τη γενεαλογία των πράξεων του μέσα στα πλαίσια των θείων εντολών.

19.Α'ΚΟΡ 7, 7. «θέλω γὰρ πάντας ἀνθρώπους εἶναι ὡς καὶ ἐμαυτόν· ἀλλ' ἕκαστος ἴδιον χάρισμα ἔχει ἐκ Θεοῦ, ὃς μὲν οὕτως, ὃς δὲ οὕτως»

19.1: Η χαρτογράφηση και τα ίδια χαρίσματα του φορέα

Η ΧΠΓ συμβάλλει στην έκφραση και αξιοποίηση των ίδιων χαρισμάτων του φορέα που είναι τα εξής: 1) ο φορέας είναι γενετικά αλληλέγγυος με τους άλλους φορείς. 2) ο φορέας ανακαλύπτει ένα νέο ανεξερεύνητο πεδίο αυτογνωσίας. 3) ο φορέας δεν υποκύπτει σε παρερμηνείες της γενετικής του σύστασης. 4) ο φορέας επιδιώκει την διαφύλαξη της ιδιωτικότητας του. 5) ο φορέας θεωρεί προνομιακή την γενετική του διαφορετικότητα. 6) ο φορέας αποενοχοποιείται ως προς την δομή της γενετικής του σύστασης. 7) ο φορέας αποφασίζει με βάση τον γενετικό του χάρτη. 8) ο φορέας γνωρίζει τι τον συμφέρει θεραπευτικά. 9) ο φορέας παύει να λυπάται όταν χαρίζει την ατομική γενετική του πληροφορία προς όφελος των άλλων. 10) ο φορέας θα καταστήσει την γενετική του σύσταση συστατικό στοιχείο της προσωπικής του αξιοπρέπειας.

20.Α ΚΟΡ 12, 26. «καὶ εἴτε πάσχει ἐν μέλος, συμπάσχει πάντα τὰ μέλη, εἴτε δοξάζεται ἐν μέλος, συγχαίρει πάντα τὰ μέλη»

20.1: Η χαρτογράφηση συμπάσχουσα του φορέα

Η ΧΠΓ θα είναι πάντοτε συνωδινούσα και συμπάσχου-

σα με το φορέα. Η γενετική του σύσταση κάθε φορά που θα φανερώνει τη βαρύτατη νόσηση από αδυναμίες και ελλείμματα του γενετικού χάρτη, η ΧΠΓ θα μετατρέπει αυτή την αγωνία σε καθοριστικό εργαλείο αναζήτησης λύσεων και αποφασιστικών θεραπευτικών παρεμβάσεων. Η συμπάσχουσα ΧΠΓ μέσα στην Παύλεια προοπτική της δε θα είναι απλώς μια μαρτυρία οδύνης κι γενετικής έκπτωσης, αλλά μια δυναμική πλοηγός στην αναζήτηση μιας επείγουσας ιατρικής καθημερινότητας η οποία θα εντάξει το φορέα στην αμεσότητα των παρεμβάσεων της για την υπέρβαση της επώδυνης και φθοροποιούς συμπτωματολογίας που χαρακτηρίζουν τη γενετική νόσο. Η ΧΠΓ καλείται να συνοδεύσει το φορέα στην πορεία του για την απαλλαγή από βαρύτατα κι ανίατα γενετικά νοσήματα που τον κάνουν να υστερεί στους κοινωνικούς του ρόλους και να αισθάνεται απογοητευμένος στα πλαίσια της γενετικής του αυτοσυνειδησίας.

20.2: Η χαρτογράφηση συγχαίρουσα τον φορέα

Ο φορέας μετά την δημιουργική επενέργεια της ΧΠΓ στην αναγνώριση του γενετικού του εαυτού και τη συμπλήρωσή του με τη γενετική του σύσταση, αισθάνεται να κατέχει προκεχωρημένα κριτήρια για την πρακτική της ΧΠΓ. Ο φορέας απέναντι στη ΧΠΓ δεν είναι απλώς ένα σημείο πειραματικής επαλήθευσης της γενετικής μεθοδολογίας, αλλά ένα δυναμικό πρόσωπο που οργανώνει ανθρωποκεντρικά αυτή την πληροφορία. Έτσι, ο φορέας ενσαρκώνει τις ανθρωπολογικές προϋποθέσεις της ΧΠΓ και σε πλήρη αντιστοιχία η ΧΠΓ, λειτουργεί ως «συγχαίρουσα» τον φορέα, για την πολλαπλή διαστρωμάτωση της γενετικής του σύστασης που κινείται από την απλή καταγραφή μέχρι την βαθύτατη αυτοκατανόηση. Κάθε φορά που η ΧΠΓ είναι συγχαίρουσα αυξάνεται η αυτοεκτίμηση του φορέα οποίος δεν είναι πλέον έρμαιο της βιοτεχνολογικής κερδοσκοπίας, αλλά μιας βαθύτατα ανθρωποκεντρικής βιοηθικής συλλογιστικής.

21.Β'ΚΟΡ 12, 10. «διὸ εὐδοκῶ ἐν ἀσθενείαις, ἐν ὕβρεισιν, ἐν ἀνάγκαις, ἐν διωγμοῖς, ἐν στενοχωρίαις, ὑπὲρ Χριστοῦ· ὅταν γὰρ ἀσθενῶ, τότε δυνατός εἰμι»

21.1: Η χαρτογράφηση ευδοκιμεί εν ασθενείαις

Η ατομική γενετική πληροφορία είναι επιδιωκόμενη στις σοβαρές γενετικές ασθένειες του φορέα γι' αυτό η ΧΠΓ ευδοκιμεί εν ασθενείαις. Η διακρίβωση της γενετικής σύστασης του φορέα, αποκαλύπτει τα αίτια και των γενετικών νοσημάτων που συνθέτουν τον φαινότυπο αλλά και των γενετικών προδιαθέσεων που συνιστούν το γενετικό εαυτό του φορέα. Αυτή η δυναμική δυνατότητα της ΧΠΓ να ανιχνεύει να διαπιστώνει και να προτείνει λύσεις για τις γενετικές ασθένειες την καθι-

στά μοναδικό εργαλείο εξόρυξης της γενετικής γνώσης από πηγές που δεν είναι άλλες από τα γονιδιώματα των φορέων και συνεπώς έχουν εξασφαλισμένη αξιοπιστία. Κάθε φορά που μια γενετική νόσος αποκαλύπτει τη δομική της αντικειμενικότητα η ΧΠΓ αποκτά κύρος και κατοχυρώνει την έγκρισή της από τη βιοτεχνολογική κοινότητα, αλλά κι από την κοινότητα των φορέων.

21.2: Η χαρτογράφηση ευδοκιμεί εν ύβρεσιν

Η ατομική γενετική πληροφορία είναι αμυνόμενη στις στιγματιστικές επιθέσεις κατά του φορέα γι' αυτό η ΧΠΓ ευδοκιμεί εν ύβρεσιν. Κάθε φορά που η ατομική γενετική πληροφορία φανερώνεται ως κυρίαρχη γνώση για τη γενετική σύσταση του φορέα, αυξάνονται οι βεβαιότητες για το γενετικό πεπρωμένο του φορέα. Συνεπώς, γενετικά χαρακτηριστικά που δεν ευθυγραμμίζονται με τις τρέχουσες αντιλήψεις για το φυσιολογικό αποκτούν στιγματιστική επιβάρυνση. Εδώ καλείται η ΧΠΓ να ανατρέξει και να ανατρέψει μέσα στον τεκμηριωμένο χώρο της γενετικής σύστασης του φορέα, κάθε αντίληψη που θέλει την γενετική διαφορετικότητα ως μόνιμα εγκατεστημένη μειονεξία. Η ΧΠΓ καλείται να δώσει απαντήσει που θα αίρουν την απαξίωση του φορέα και να τεκμηριώσει την ανθρωποκεντρική άποψη ότι κάθε γενετική ποικιλομορφία είναι πηγή γνώσης που μπορεί να αξιοποιηθεί βιοτεχνολογικά κι όχι αφορμή γενετικής υποβάθμισης του φορέα.

21.3: Η χαρτογράφηση ευδοκιμεί εν ανάγκαις

Η ατομική γενετική πληροφορία είναι επιζητούμενη στα γενετικά αδιέξοδα του φορέα γι' αυτό η ΧΠΓ ευδοκιμεί εν ανάγκαις. Το κυρίαρχο αίτημα του φορέα για τεκμηριωμένη περιγραφή από τη ΧΠΓ του γενετικού του εαυτού εκφράζει τη βαθύτατη ανάγκη του ο ίδιος να είναι κι ο παραλήπτης αυτής της γενετικής πληροφορίας και να μη βιώσει επώδυνα το σχίσμα παραλήπτη και φορέα από το οποίο κινδυνεύει συναγερμικά η ΧΠΓ. Κάθε φορά που ο φορέας αισθάνεται να απομακρύνεται από την αυθεντική πρόσβαση στην ατομική γενετική του πληροφορία δημιουργείται η επείγουσα ανάγκη, να καταστήσει τον γενετικό εαυτό του, ισότιμο συμμετοχο στην αξιοποίηση της γενετικής γνώσης που προήλθε από τη σχέση του με τη ΧΠΓ. Συνεπώς, η αξιόπιστη ΧΠΓ ευδοκιμεί στην εξυπηρέτηση της ανάγκης του φορέα να γνωρίσει τη γενετική του δομή και να συναποφασίσει για την καινοτομία που θα προέλθει από αυτήν.

21.4: Η χαρτογράφηση ευδοκιμεί εν διωγμοίς

Η ατομική γενετική πληροφορία είναι διακρινόμενη στον αντιβιοτεχνολογικό φανατισμό κατά του φορέα γι' αυτό η ΧΠΓ ευδοκιμεί εν διωγμοίς. Η φανέρωση της

ατομικής γενετικής πληροφορίας και η συνεπαγόμενη βιοτεχνολογικής της αξιοποίηση είναι βέβαιο, ότι θα προκαλέσουν ένα ισχυρό ρεύμα αντιβιοτεχνολογικού φανατισμού που θα βασίζεται στο πρόσχημα της διαφύλαξης του φορέα και του παραλήπτη της γενετικής πληροφορίας, από καταχρηστικές παρεμβάσεις που σκοπό θα έχουν την ιδιοτελή και βεβιασμένη χρήση της πληροφορίας με σκοπό είτε την γρήγορη είσοδο στη βιοτεχνολογική αγορά, είτε την υποταγή της ιδιωτικότητας του φορέα σε όρους καταστολής και ανελεύθερης ρύθμισης. Ο φανατισμός με τον οποίο ένα τμήμα του συνόλου των αποδεκτών της βιοτεχνολογικής χρήσης της γενετικής πληροφορίας είναι πολύ πιθανό να μειωθεί αισθητά χάρη στην αυστηρά ελεγχόμενη ως προς τις αρχές προϋποθέσεις και δυνατότητες της ΧΠΓ.

21.5: Η χαρτογράφηση ευδοκιμεί εν στενοχωρίας

Η ατομική γενετική πληροφορία είναι προσδοκώμενη στα θεραπευτικά και ηθικά διλήμματα του φορέα γι' αυτό η ΧΠΓ ευδοκιμεί εν στενοχωρίας. Ο φορέας μέσα από τη ΧΠΓ έχει απομακρυνθεί από τη μοναξιά του γενετικού του εαυτού κι έχει αρχίσει να θέτει στη θέση των διαχρονικών κι αναπάντητων ερωτημάτων του για τη γενετική του σύσταση, νέα διλήμματα ηθικής και θεραπευτικής φύσεως. Αυτή η νέα μορφή νοσταλγίας για παλαιές δογματικές θέσεις κι παλαιά θέσφατα, δίνει τη θέση της στην θέσπιση νέων κανόνων ανάγνωσης της γενετικής τους σύστασης από τη ΧΠΓ. Συνεπώς, κάθε φορά που απαντώνται πειστικά ερωτήματα του φορέα η ΧΠΓ ευδοκιμεί όχι τόσο γιατί απαντά οριστικά κι αμετάκλητα στα ζητήματα που θέτει ο φορέας, όσο γιατί προσανατολίζει το φορέα στη διατύπωση των σωστών ερωτημάτων και ζητούμενων γύρω από το γενετικό του εαυτό.

22.ΕΦΕΣ 5, 13. «τὰ δὲ πάντα ἐλεγχόμενα ὑπὸ τοῦ φωτὸς φανεροῦνται· πᾶν γὰρ τὸ φανερούμενον φῶς ἐστὶ»

22.1: Η χαρτογράφηση ελεγχόμενη υπό του φωτός

Η ΧΠΓ ευρίσκεται διαρκώς σε μια θέση δημόσιας ελικρίνειας, κατά την Παύλεια διατύπωση "ελεγχόμενη υπό του φωτός" κάθε ανελεύθερη αιματολογία που ζητεί από την ΧΠΓ να αρνηθεί την ολοσχερή φανέρωση της ατομικής γενετικής πληροφορίας στον φορέα με σκοπό πλευρές της γενετικής του σύστασης να μείνουν στην σκιά της ιδιοτελούς εργαλειοποίησης τους πρέπει να αναιρεθεί άμεσα και στα πλαίσια του ηθικού συμφέροντος του φορέα που είναι η συμφέρουσα για όλους διαφύλαξη της γενετικής του ετερότητας. Το «φως» της Παύλεια θεώρησης πρέπει να είναι πάντοτε η δέσμη

κριτήριων προστασίας της γενετικής πληροφορίας από την διασάλευση της βεβιασμένης εφαρμογής της.

22.2: Η χαρτογράφηση φανερούμενη

Η ΧΠΓ καθιστά την ατομική γενετική πληροφορία ορατή και αναγνωρίσιμη με συνέπεια να την εξατομικεύει και να την εξειδικεύει ώστε η βιοτεχνολογική της αξιοποίηση να αποκτά την αμεσότητα της κλινικής πράξης και ο φορέας να αποκτά τον απαραίτητο για την συγκατάθεση του αυστηρό προσανατολισμό στην κατοχύρωση του ηθικού και θεραπευτικού του συμφέροντος. Η «φανέρωση» επιπλέον αποστερεί από τον φορέα τον στιγματιστική φόβο για γενετικές διάφορες που είναι εγκληματικά υποτιμημένες και τον εμψυχώνει να ενσωματώσει αυτή την γενετική του ετερότητα στην δυνατότητα μιας ανιδιοτελούς βιοτεχνολογικής αποτίμησης που θεωρεί γενετική διαφορά πηγή γενετικής γνώσης ανεπανάληπτης ιδιαιτερότητάς.

23. ΓΑΛ 6, 2. «ἀλλήλων τὰ βάρη βαστάζετε, καὶ οὕτως ἀναπληρώσατε τὸν νόμον τοῦ Χριστοῦ»

23.1: Η χαρτογράφηση ως ἀλλήλων τα βάρη βαστάζουσα

Η συναινετική αποδοχή της ΧΠΓ από τον φορέα αποτελεί κορυφαία επιδοκιμασία της Παύλειας νουθεσίας. Μέσα από την ΧΠΓ η ατομική γενετική πληροφορία υπεισέρχεται δε μια γόνιμη κατανομή γενετικών διαφορών που ερμηνεύουν βιοτεχνολογικά τον γενετικό χάρτη διασπορά του γενετικού βάρους στα γονιδιώματα αποκαλύπτει μέσα από την ΧΠΓ την στατιστική

συχνότητα και την επιδημιολογική διάχυση αντιμετωπίζοντας σοβαρά θέματα γενετικής νόσησης. Το γενετικό πλεονέκτημα του ενός συμπληρώνει τη γενετική υστέρηση του άλλου και αυτή με τη σειρά της απαντά στην γενετική ισορροπία κάποιου άλλου. Η ΧΠΓ αποκτά μια αιτιώδη αλληλουχία φανέρωσης της γενετικής γνώσης η οποία προσανατολίζεται καταλυτικά στην κλινική της αξιοποίηση.

23.2: Η χαρτογράφηση ως αναπλήρωση του νόμου του Χριστού

Η χριστοκεντρική θεμελίωση της ΧΠΓ αποτελεί κορυφαίο αίτημα της σύγχρονης θεολογικής σκέψης η οποία θέλει να βλέπει σ αυτή την προσέγγιση του γονιδιώματος μια ολοκληρωμένη και χρησιμολογικά προσανατολισμένη πορεία για την κατάκτηση του γενετικού μας εαυτού. Ο χριστολογικός χαρακτήρας της ΧΠΓ είναι αυταπόδεικτος, κάθε προσπάθεια για την αναγόρευση του ατόμου σε φορέα μοναδικής γενετικής πληροφορίας, στηρίζεται σε προϋποθέσεις αγιογραφικά θεμελιωμένες όπως η αγάπη και η αλληλεγγύη. Το ερώτημα εάν η ΧΠΓ αποτελεί συστατικό στοιχείο του νόμου του Χριστού, οδηγεί τη διαδικασία σε ανάδειξη του χριστιανικού ήθους το οποίο δεν ασκείται μόνο πρακτικά και θεωρητικά αλλά συναρμόζει σε μια ενιαία προσέγγιση όλες τις δυνατότητες που πηγάζουν από τη ΧΠΓ, με σκοπό την εξυπηρέτηση και την επούλωση της γενετικής οδύνης. Στη ΧΠΓ ο νόμος του Χριστού έχει τη δυνατότητα να ταυτισθεί με την χρησιμότητα και τη διασφάλιση του ηθικού συμφέροντος του φορέα. ●

ABSTRACT

Foundations of personal genome mapping in Apostle Paul's anthropology

Rev. Dimitrios P. Kalimeris

National and Kapodistrian University of Athens, School of Theology, Athens, Greece

Personal Genome Mapping (PGM) is a leading biotechnological achievement with unpredictable consequences and implications in many areas of human life but at the same time it needs principles and preconditions that will make it safe. In this perspective modern bioethics is looking for stable values that will protect PGM from committing

biotechnological error, in this context the Anthropology of the Apostle Paul can offer a deeper understanding of PGM by establishing principles that ensure the moral and therapeutic interest of the carrier of individual genetic information and are very useful directions in the biotechnological utilization of PGM.

KEY WORDS: Human genome, mapping, Apostle Paul, anthropology, biotechnology

BIBΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

1. Καλημέρης Δ. ΧΑΡΤΟΓΡΑΦΗΣΗ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ ΓΟΝΙΔΙΩΜΑΤΟΣ ΑΠΟ ΤΟΝ ΓΕΝΕΤΙΚΟ ΣΤΙΓΜΑΤΙΣΜΟ ΣΤΟ ΓΟΝΙΔΙΩΜΑ ΞΕΝΩΝ ΠΡΟΘΕΣΕΩΝ (ΣΥΜΒΟΛΗ ΣΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΟΛΟΓΙΑ ΤΗΣ ΓΕΝΕΤΙΚΗΣ ΓΝΩΣΗΣ) ΑΘΗΝΑ, ΕΚΔ. ΣΜΙΛΗ, 2014.
2. Καλημέρης Δ. ΚΑΘΗΚΟΝ, ΕΥΘΥΝΗ ΚΑΙ ΣΥΜΦΕΡΟΝ. ΑΡΧΕΣ ΧΑΡΤΟΓΡΑΦΗΣΗΣ ΤΟΥ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ ΓΟΝΙΔΙΩΜΑΤΟΣ ΣΤΟΝ ΑΠΟΣΤΟΛΟ ΠΑΥΛΟ. ΜΟΝΟΓΡΑΦΙΕΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ ΚΑΙ ΘΕΩΡΙΑΣ ΤΗΣ ΒΙΟΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑΣ, 7. ΑΘΗΝΑ 2022, ΕΚΔ. ΣΜΙΛΗ (ΥΠΟ ΕΚΔΟΣΗ)
3. Φανάρας Β. Νέες τεχνολογίες τροποποίησης του γονιδιώματος: Βιοηθικά Ζητήματα. Εξατομικευμένη Ιατρική, 2020, 2, 2, 78-81.
4. Annas GJ. 2003. HIPAA regulations—a new era of medical-record privacy? *N. Engl. J. Med.* 348:1486–1490.
5. CLOSING IN ON A COMPLETE HUMAN GENOME *Nature* | Vol 590 | 25 February 2021 | 679-681.
6. Collins FS, Morgan M, Patrinos A. 2003. The Human Genome Project: lessons from large-scale biology. *Science* 300:286–90
7. Macaler RD. *The New Testament and Bioethics: Theology and Basic Bioethics Principles*. Pickwick Publications 2014.
8. Patrinos GP. (2018). Population pharmacogenomics: impact on public health and drug development. *Pharmacogenomics*. 19(1): 3-6.
9. Daniel R. Zerbino, Adam Frankish, and Paul Flicek. Progress, Challenges, and Surprises in Annotating the Human Genome *Annu. Rev. Genom. Hum. Genet.* 2020. 21:55–79
10. 1000 Genomes Proj. Consort. 2015. A global reference for human genetic variation. *Nature* 526:68–74.
11. US Dep. Energy. 2019. History of the Human Genome Project. Human Genome Project Information Archive: 1990–2003. https://web.ornl.gov/sci/techresources/Human_Genome/project/hgp.shtml